

Sygn. akt II AKa 131/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marian Baliński
Sędziowie:	SA Jacek Błaszczuk SO del. Sławomir Wlazło (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Łukasz Szymczyk

przy udziale J. S., Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r.

sprawy **A. M. (1)**

oskarżonego z art. 280 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk, art. 13 §1 kk w zw. z art. 280 §1 kk w zb. z art. 280 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 65 §1 kk, art. 279 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk, art. 258 §1 kk, art. 280 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk, art. 280 §1 kk w zb. z art. 227 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 65 §1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 8 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K 135/10

na podstawie art. 437 §1 kpk i art. 624 §1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. C. – Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

Sygn. akt. II AKa 131/13

UZASADNIENIE

A. M. (1) został oskarżony o to, że:

1. w dniu 26 kwietnia 2002 roku na trasie nr (...) na terenie P. w powiecie (...) działając wsólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał

rozboju na osobie S. P. kierującego ciągnikiem siodłowym marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...), w ten sposób, że gdy pokrzywdzony zatrzymał się celem udzielenia pomocy W. R. w naprawie uszkodzonego koła w kierowanym przezeń pojeździe, używając przemocy poprzez przytrzymanie za nogi i przewrócenie S. P., zadawanie mu ciosów pięściami, kopanie, zasłonięcie mu oczu taśmą samoprzylepną i skrępowanie mu rąk wywiózł go z miejsca dokonania rozboju, po czym zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) o wartości około 125.000 euro stanowiących równowartość 451.525 złotych na szkodę (...) wraz z ładunkiem w postaci kosmetyków firmy (...) - mleczka do ciała i kremy o wartości 141.000 złotych wraz z dokumentami przewozowymi na szkodę (...), pieniądze w kwocie 1.030 dolarów USA i 3.000 rubli stanowiących równowartość 4.748 złotych na szkodę S. P.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. w tym samym miejscu i czasie jak punkcie 1, działając wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1), A. M. (2), D. W., M. O., K. K., A. M. (1), P. K., R. S., w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie W. R. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki J." o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...), poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy pokrzywdzony zatrzymał się celem naprawy opisanego pojazdu, używając wobec niego przemocy poprzez zadawanie ciosów pięściami po twarzy i korpusie wobec W. R., zadawanie ciosów pięściami, kopanie, zasłonięcie pokrzywdzonemu oczu taśmą samoprzylepną i skrępowanie mu nią rąk wywiózł go z miejsca dokonania rozboju, po czym zabrał mu w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki J." o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) o wartości około 130.000 dolarów. USA stanowiących równowartość 523.692 złotych na szkodę (...) wraz z ładunkiem w postaci pralek, kuchenek gazowych, lodówek i okapów B. i S. wraz z dokumentami przewozowymi na szkodę (...), paszport, prawo jazdy na nazwisko W. R., pieniądze w kwocie 600 dolarów USA stanowiących równowartość 2.417 złotych,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

3. w dniu 31 sierpnia 2002 roku na trasie nr (...), w okolicach N., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie W. P. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki S. (...) z naczepą marki T. (...) nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierowca zatrzymał się celem naprawy powyższego, używając wobec niego przemocy poprzez zadawanie mu ciosów po całym ciele, wciągnięcie do lasu, skrępowanie mu rąk i nóg, zaklejenie twarzy plastrem, wyniósł go z miejsca dokonania rozboju, wrzucił do samochodu służącego do dokonania przestępstwa, wywiózł go do lasu, po czym zabrał w celu przywłaszczenia zegarek (...) o wartości 200 złotych, przy czym usiłował zabrać w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki S. (...) z naczepą marki T. (...) nr rej. (...) o wartości 37.000 złotych, przewożący sprzęt elektroniczny w postaci radioodbiorników, telewizorów, czajników o łącznej wartości w wysokości 89.412 złotych na szkodę (...) w K., jednak zamierzonego celu w tym zakresie nie osiągnął wobec postawy kierowcy, który wyrzucił kluczyki od samochodu oraz z uwagi na interwencję Policji,

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 280 § 1 k.k. wzw. z art. 11 § 2 k.k. wzw. z art. 65 § 1 k.k.,

4. w dniu 13 września 2002 roku na trasie nr 2 w okolicach D., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie A. L. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...), poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy pokrzywdzony zatrzymał się celem naprawy opisanego pojazdu, używając wobec niego przemocy poprzez wykręcenie mu rąk do tyłu i uderzenie w nos i twarz oraz zasłonięcie oczu taśmą samoprzylepną zabrał mu w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) o wartości około 40.000 euro stanowiących równowartość 163.300 złotych na szkodę A. wraz z zawartością w postaci kabli, tkanin, grzebieni, (...) o łącznej wartości w wysokości 27.249,96 dolarów USA stanowiących równowartość 113.396 złotych na szkodę firmy (...) w M.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. w dniu 4 października 2002 roku w miejscowości G. gmina C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie A. B. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła samochodu ciężarowego marki R. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepą nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierujący pojazdem zatrzymał się celem naprawy powyższego, używając wobec niego przemocy poprzez przewrócenie go na ziemię, wrzucenie do busa, zasłonięcie mu ust taśmą samoprzylepną i przytrzymanie za ręce, w następstwie których to działań pokrzywdzony utracił przytomność, wywiózł go z miejsca dokonania rozboju do lasu w okolicach miejscowości C., gdzie pozostawił go ze skrupowanymi taśmą samoprzylepną rękami i nogami, po czym zabrał mu w celu przywłaszczenia samochód ciężarowy marki R. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepą nr rej. (...) o nieustalonej wartości na szkodę (...) z s. w W. i ładunkiem w postaci 107 kuchenek elektrycznych i 175 pralek marki I. i A. o wartości 79.665,95 euro na szkodę (...) z s. w P. oraz odzież, zegarek, telefon komórkowy marki E., pieniądze w kwocie 100 euro o wartości około 400 euro na szkodę A. B.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

6. w dniu 14 listopada 2002 roku w miejscowości C. gmina W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobach M. K. i Y. B. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) wraz z przyczepą o nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierujący pojazdem Y. B. zatrzymał się celem naprawy powyższego, używając przemocy poprzez przewrócenie M. K. na ziemię, ciągnięcie go za nogi po ziemi oraz poprzez bicie i kopanie po całym ciele oraz skrupowanie Y. B. rąk rękawami oderwanymi od jego bluzy, zasłonięcie mu oczu poprzez narzucenie mu jego bluzy na głowę, wsadził ich obu do samochodu osobowego, którym się poruszał, po czym skrupował im obu ręce taśmą samoprzylepną oraz zakleił nią oczy M. K. i wywiózł obu pokrzywdzonych z miejsca dokonania rozboju do pobliskiego lasu, gdzie bił ich rękoma i kopał po całym ciele i gdzie pozostawił ich ze skrupowanymi taśmą samoprzylepną rękami i nogami, po czym zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200 euro na szkodę M. K.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

7. w dniu 17 grudnia 2002 roku na trasie nr 14 w miejscowości D. pow. Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie J. Ś. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierowca zatrzymał się celem naprawy powyższego, używając wobec niego przemocy poprzez popchnięcie, przewrócenie, przyciskanie nogami do podłoża, zasłonięcie oczu, zaprowadzenie do samochodu służącego do dokonania przestępstwa, wywiózł go z miejsca dokonania rozboju, zakleił mu oczy i ręce taśmą samoprzylepną i zagroził użyciem broni, po czym zabrał mu w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) o wartości 50.000 złotych na szkodę J. E. wraz z ładunkiem w postaci przesyłek ze sprzętem komputerowym o łącznej wartości 827.734,34 złotych na szkodę (...) w W., dowód osobisty, książeczkę wojskową, prawo jazdy, dowód rejestracyjny samochodu marki T., telefon komórkowy marki S., telewizor samochodowy, ekspres do kawy, radio (...), pieniądze w kwocie 650 złotych, o łącznej wartości w wysokości 1.050 złotych na szkodę J. Ś.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

8. w okresie od dnia 1 października 2002 roku do dnia 15 marca 2003 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi mężczyznami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał włamania do hali B mieszczącej się na terenie magazynów Centrum (...) przy ulicy (...), poprzez wybicie dziury w ścianie do pomieszczeń magazynowych, skąd zabrał w celu przywłaszczenia około 200 kartonów z

ubraniami, w tym z zimowymi kurtkami o wartości około 130.000 złotych na szkodę nieustalonego pokrzywdzonego narodowości (...),

to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

9. w okresie od dnia 15 lutego 2004 roku do dnia 11 maja 2005 roku w miejscowości S. i na terenie całego kraju brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie rozbojów na kierowcach ciągników siodłowych i samochodów ciężarowych, przewożących różnego rodzaju towary,

to jest o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

10. w dniu 15 lutego 2004 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz mężczyzną o pseudonimie (...) i mężczyzną o imieniu M., w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie B. P. (1), pracownika ochrony pilnującego terenów dawnych Zakładów (...) w ten sposób, że przewrócił go na ziemię, przytrzymał za ręce i nogi i wniósł go do samochodu, którym się poruszał, po czym skrupował mu ręce sznurkiem i zasłonił oczy taśmą samoprzylepną, kilkakrotnie kopnął go w lewy bok i w głowę, po czym wywiózł go z miejsca dokonania rozboju i pozostawił go w lesie w okolicy miejscowości P., przy czym z pomieszczenia na terenie dawnych Zakładów (...) zabrał w celu przywłaszczenia kasetkę metalową zawierającą pieniądze w kwocie 670 złotych na szkodę N. J.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

11. w dniu 21 lutego 2004 roku w miejscowości C. gmina C. powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie V. B. w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem dokonywania kontroli drogowej, zatrzymał kierowany przez V. B. ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...), a następnie używając wobec niego przemocy poprzez przytrzymanie go za głowę i ręce, skrupowanie mu rąk taśmą samoprzylepną oraz zasłonięcie oczu taśmą samoprzylepną, wywiózł go z miejsca dokonania rozboju i pozostawił w okolicach miejscowości P. gmina M., po czym zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) o wartości 60.000 euro na szkodę SI A (...) z siedzibą w R. wraz z ładunkiem w postaci wanien oraz asortymentu wyposażenia łazienek marki J. D. o wartości 69.306,17 euro na szkodę (...) z siedzibą w M., a także apteczkę, trójkąt ostrzegawczy i radio o łącznej wartości 1.700 euro oraz pieniądze w kwocie 1.000 euro na szkodę (...) z siedzibą w R. oraz mienie i pieniądze w kwocie 80 euro na szkodę V. B.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

12. w dniu 5 kwietnia 2004 roku w miejscowości C. powiat W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, podając się za funkcjonariusza Policji i posługując się akcesoriami policyjnymi, w tym używając przerobionego na radiowóz policyjny samochodu, dokonał rozboju na osobie V. K. w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem dokonywania kontroli drogowej, zatrzymał kierowany przez V. K. ciągnik siodłowy marki M. o nr rej. (...) wraz z naczepą marki V. o nr rej. (...), a następnie używając przemocy wobec niego poprzez wepchnięcie go do samochodu, przyciśnięcie go do siedzenia samochodu i skrupowanie mu taśmą samoprzylepną rąk i nóg oraz zaklejenie taśmą oczu i ust, wywiózł go z miejsca dokonania rozboju i pozostawił ze skrupowanymi taśmą samoprzylepną rękoma w lesie w okolicy S. gmina L., po czym zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki M. o nr rej. (...) wraz z naczepą V. o nr rej. (...) o nieustalonej wartości wraz z ładunkiem w postaci 45 paczek - skrzyń z meblami biurowymi o wartości 56.546 zł i 78 gr na szkodę (...) P (...) L. z siedzibą w R. oraz telewizor z magnetowidem marki O., CB radio z anteną, telefon komórkowy marki N. (...) odzież i inne drobne przedmioty o łącznej wartości 2.509 złotych oraz pieniądze w kwocie 500 euro i 800 rubli - co stanowiło równowartość 2.479 zł i 70 groszy na szkodę V. K.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

13. w dniu 27 kwietnia 2004 roku w okolicach miejscowości M. powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie T. M. (2) w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem dokonywania kontroli drogowej, zatrzymał kierowany przez T. M. (2) ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą marki (...) o nr rej. (...), a następnie używając wobec niego przemocy poprzez przytrzymanie go za głowę, zmuszenie pod groźbą przestrzelenia kolana do wejścia do wnętrza pojazdu imitującego radiowóz, skrupowanie mu rąk i nóg taśmą samoprzylepną oraz zasłonięcie oczu taśmą samoprzylepną, wywiózł go z miejsca dokonania rozboju i pozostawił w lesie w okolicach miejscowości O., po czym zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) wartości 43.000 złotych wraz z naczepą marki (...) o nr rej. (...) o wartości 6.300 złotych oraz telefon komórkowy N. (...) wartości 700 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. wraz z ładunkiem w postaci kontenera wartości 10.000 złotych na szkodę (...) zawierającego ładunek zabawek wartości 108.550,02 złotych na szkodę (...) sp. z o.o., torbę turystyczną, karty telefonicznej (...), butów, bielizny, termosu i koszuli o łącznej wartości 500 złotych na szkodę T. M. (2),

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

14. w dniu 5 grudnia 2004 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, podając się za funkcjonariusza Policji i posługując się akcesoriami policyjnymi, w tym używając kamizelki z napisem „POLICJA”, wtargnął do mieszkania przy ulicy (...) w S., w którym przebywali M. i M. C. (1), a następnie używając wobec pokrzywdzonych przemocy polegającej na przytrzymaniu M. C. (2) za głowę, przewróceniu jej na podłogę, biciu jej oraz zaklejeniu jej ust i oczu taśmą samoprzylepną oraz skrupowanie rąk i nóg taśmą samoprzylepną, a także zasłonięciu M. C. (1) ręką oczu i zaklejeniu mu ust taśmą samoprzylepną oraz skrupowanie mu rąk i nóg taśmą samoprzylepną, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 5.000 złotych i 15.000 dolarów na szkodę M. i M. C. (1),

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

15. w dniu 11 maja 2005 roku w miejscowości C. gmina C. powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, dokonał rozboju na osobie S. L. w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem dokonywania kontroli drogowej, zatrzymał kierowany przez S. L. ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...), a następnie używając przemocy wobec niego poprzez przytrzymanie go za głowę i ręce, skrupowanie mu rąk taśmą samoprzylepną oraz zasłonięcie oczu taśmą samoprzylepną, skrupowanie mu nóg, wywiózł go z miejsca dokonania rozboju i pozostawił w okolicach miejscowości B., po czym zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) o wartości 100.000 euro na szkodę (...) z siedzibą w W. wraz z ładunkiem w postaci: 1.247 kg części zamiennych do traktora o wartości 3.247,58 euro na szkodę (...) z siedzibą w W., 530 kg farby do druku na szkodę (...) z siedzibą w W. o wartości 2.319,56 euro, 12.848 kg płynu do chłodnicy wartości 15.443,90 euro na szkodę (...) B. z siedzibą w K., 13 palet papieru na szkodę (...) z siedzibą w M. wartości 16.800 euro, 108 kg tkanin wartości 1.234,04 euro na szkodę C.-A. z siedzibą w W., 1.640 kg trąb powietrznych wartości 2.478,34 euro na szkodę C. A. z siedzibą w W., 158 kg części samochodowych o wartości 2.127,74 euro na szkodę C. A. z siedzibą w W., oraz prawo jazdy, licencję na przewóz niebezpiecznych ładunków, dwa telefony komórkowe model N. (...) i (...), telewizor, komputer i lodówkę o łącznej wartości około 2.000 złotych oraz pieniądze w kwocie 180 złotych, 35 funtów brytyjskich i 1.000 euro na szkodę S. L.,

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Płocku:

I. 1). uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynów zarzuconych mu w punktach 1 i 2 (pierwszym i drugim) za winnego tego, że w dniu 26 kwietnia 2002 roku na trasie nr (...) na terenie gminy P. pow. Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi mężczyznami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa

czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobach W. R. i S. P. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie gdy W. R. i S. P. po dokonaniu naprawy zamierzali kontynuować przejazd, używając przemocy poprzez zadawanie ciosów pięściami po twarzy i korpusie W. R., chwycenie za nogi i powalenie na ziemię, bicie pięściami i kopanie po ciele S. P., wrzucenie obu pokrzywdzonych do pojazdu służącego do dokonania przestępstwa, oklejenie im twarzy i rąk taśmą samoprzylepną, przyłożenie do czoła W. R. nieustalonego przedmiotu i zadanie nim ciosu w twarz, zadawanie ciosów S. P., pozbawił ich wolności, wywiózł z miejsca dokonania rozboju do lasu i przywiązał do drzew, a w wyniku tego zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) o łącznej wartości 130.000 USD, stanowiącej równowartość 523.692 złotych, na szkodę (...) wraz z ładunkiem w postaci pralek, kuchni gazowych, lodówek, okapów kuchennych firmy (...) o wartości 35.044,00 USD, co stanowiło równowartość 141.171,25 złotych, na szkodę (...) w M., pieniądze w kwocie 600 USD, stanowiącej równowartość 2.417 złotych, na szkodę W. R. oraz ciągnik siodłowy marki M. nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) o wartości 125.000 EURO, stanowiącej równowartość 451.525 złotych, na szkodę (...) wraz z ładunkiem w postaci kosmetyków firmy (...) o łącznej wartości 39.251,08 EURO, stanowiącej równowartość 141.782,75 złotych, na szkodę (...) w L. - Region M., pieniądze w kwocie 1.030 USD, stanowiące równowartość 4.149,25 złotych, na szkodę S. P., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

2). uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 3 (trzecim) za winnego tego, że w dniu 31 sierpnia 2002 roku na trasie nr (...) w okolicach N., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie W. P. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki S. (...) nr rej. (...) z naczepą marki T. (...) nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie gdy kierowca zatrzymał się celem naprawy, używając wobec niego przemocy poprzez bicie po ciele, zaciągnięcie do lasu, skrupowanie rąk i nóg, zaklejenie twarzy taśmą, przeniesienie i wrzucenie do samochodu służącego do dokonania przestępstwa, pozbawił go wolności, wywiózł do lasu i pozostawił tam, oraz zabrał w celu przywłaszczenia zegarek (...) o wartości 200 złotych, a także usiłował zabrać w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki S. (...) nr rej. (...) z naczepą marki T. (...) nr rej. (...) o wartości 37.000 złotych, przewożący sprzęt elektroniczny w postaci radioodbiorników, telewizorów, czajników i innych o łącznej wartości 21.808,70 USD, stanowiącej równowartość 90.331,63 złotych, na szkodę (...) w K., jednak zamierzonego celu w tym zakresie nie osiągnął wobec postawy kierowcy, który wyrzucił kluczyki od samochodu oraz z uwagi na interwencję Policji, to jest popełnienia występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

3) uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 4 (czwartym) za winnego tego, że w nocy z 12 na 13 września 2002 roku na trasie nr (...) w okolicach D., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie A. L. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy pokrzywdzony zatrzymał się celem naprawy, używając wobec niego przemocy poprzez wykręcenie rąk, uderzenie w nos i twarz oraz zaklejenie oczu taśmą samoprzylepną, związanie taśmą samoprzylepną rąk, wyprowadzenie do lasu, pozbawienie wolności poprzez przywiązanie taśmą samoprzylepną do drzewa, a następnie pozostawienie skrupowanego w lesie, zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą typu (...) o nr rej. (...) o wartości około 40.000 USD, stanowiącej równowartość 166.452 złotych, na szkodę A. wraz z ładunkiem w postaci kabli, tkanin, grzebieni, PCIM, oleju samochodowego, części samochodowych, artykułów do

pisania i in. o łącznej wartości 27.249,96 USD, stanowiącej równowartość 113.395,26 złotych, na szkodę firmy (...) w M., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

4) uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie 5 (piątym) za winnego tego, że w dniu z 3 na 4 października 2002 roku w miejscowości G. gmina C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie A. B. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła samochodu ciężarowego marki R. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepą nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierujący pojazdem zatrzymał się celem naprawy, używając wobec niego przemocy poprzez przewrócenie na ziemię, wrzucenie do busa, zasłonięcie ust, zaklejenie oczu taśmą samoprzylepną, pozbawił go wolności, wywiózł z miejsca dokonania rozboju do lasu w okolicach miejscowości C., gdzie przetrzymywał około trzech godzin, po czym pozostawił go ze skrępowanymi taśmą samoprzylepną rękami i nogami, oraz zabrał w celu przywłaszczenia samochód ciężarowy marki R. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepą nr rej. (...) o nieustalonej wartości na szkodę (...) z s. w W. i ładunkiem w postaci 107 kuchenek elektrycznych i 175 pralek marki I. i A. o wartości 79.665,95 Euro, co stanowiło równowartość 325.714,24 złotych, na szkodę (...) z s. w P. oraz pieniądze w kwocie 100 Euro, co stanowiło równowartość 408,85 złotych, na szkodę A. B., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

5) uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie 6 (szóstym) za winnego tego, że w dniu 14 listopada 2002 roku w C. gmina W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobach M. K. i Y. B. w ten sposób, że w celu zaboru mienia spowodował uszkodzenie koła samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) z przyczepą o nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierujący pojazdem Y. B. zatrzymał się celem naprawy, używając przemocy poprzez przewrócenie M. K. na ziemię, bicie go i kopanie po ciele, ciągnięcie za nogi oraz bicie i kopanie Y. B. po ciele i skrępowanie mu rąk rękawami oderwanymi od bluzy, zasłonięcie oczu poprzez narzucenie bluzy na głowę, wsadził obu do samochodu, którym się poruszał, skrępował im ręce taśmą samoprzylepną oraz zakleił nią oczy M. K. i pozbawiając ich wolności wywiózł z miejsca dokonania rozboju do pobliskiego lasu, gdzie bił ich rękoma i kopał po ciele i gdzie pozostawił ze skrępowanymi taśmą samoprzylepną rękami i nogami, oraz zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200 Euro, stanowiącej równowartość 793,24 złotych, na szkodę M. K., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

6) uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie 7 (siódmym) za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2002 roku na trasie nr (...) w miejscowości D. pow. Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie J. Ś. w ten sposób, że spowodował uszkodzenie koła ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) poprzez podłożenie przedmiotu powodującego rozdarcie opony, a następnie, gdy kierowca zatrzymał się celem naprawy, używając wobec niego przemocy poprzez dociskanie rękami do ziemi, zasłonięcie oczu, zaprowadzenie do samochodu służącego do dokonania przestępstwa, położenie na podłodze pojazdu i siedzenie na jego ciele, zaklejenie oczu i sklejenie rąk taśmą samoprzylepną, oraz grożąc zabójstwem, pozbawił go wolności i wywiózł z miejsca dokonania rozboju, przetrzymywał około dwóch godzin w polu opartego o drzewo, po czym pozostawił w tym miejscu krępując mu nadto nogi, oraz zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) o wartości 50.000 złotych na szkodę J. E. wraz z ładunkiem w postaci sprzętu komputerowego o łącznej wartości 735.731,84 złotych na szkodę (...) w W., telefon komórkowy marki S. o wartości 200 złotych na szkodę J. Ś., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

7) ustalił, że czynów opisanych w punktach 1.1), 1.2), 1.3), 1.4), 1.5). i 1.6) oskarżony A. M. (1) dopuścił się działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i za każdy z tych występków na podstawie powołanych wyżej przepisów

skazał go, zaś za wszystkie te czyny na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. orzekł wobec niego jedną karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności,

II. uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 8 (ósmym) za winnego tego, że jesienią 2002r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi mężczyznami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, poprzez wybite dziury w ścianie do pomieszczeń magazynowych dokonał włamania do hali (...) mieszczącej się na terenie magazynów Centrum (...) przy ulicy (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia około 200 kartonów z ubraniami zimowymi, w tym kurtkami, o wartości około 130.000 złotych na szkodę nieustalonego pokrzywdzonego narodowości (...), to jest popełnienia występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

III. uznał oskarżonego A. M. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 9 (dziewiątym) i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. 1) uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 10 (dziesiątym) za winnego tego, że w dniu 15 lutego 2004 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz mężczyzną o pseudonimie (...) i mężczyzną o imieniu M., w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, używając przemocy wobec B. P. (2), pracownika ochrony pilnującego terenów dawnych Zakładów (...), w ten sposób, że przewrócił go na ziemię, trzymając za ręce i nogi wniósł do samochodu, którym się poruszał, po czym skrępował mu ręce sznurkiem i zakleił oczy taśmą samoprzylepną, kopał w lewy bok i głowę, po czym wywiózł z miejsca dokonania rozboju, usiłował dokonać kradzieży naczepy z nieustalonym ładunkiem na szkodę nieustalonego pokrzywdzonego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż nie mógł pokonać zabezpieczenia na sworzniu, zaś z pomieszczenia wartowni na terenie dawnych Zakładów (...) zabrał w celu przywłaszczenia metalową kasetkę zawierającą pieniądze w kwocie 670 złotych na szkodę N. J., zaś B. P. (2) pozbawił wolności, około godziny przetrzymując w lesie, a następnie pozostawił skrępowanego w okolicy miejscowości P., to jest popełnienia występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

2). uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 11 (jedenastym) za winnego tego, że w dniu 21 lutego 2004 roku w C. gmina C. powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie V. B. w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem kontroli drogowej, zatrzymał kierowany przez V. B. ciągnik siodłowy marki I. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...), a następnie używając wobec niego przemocy poprzez przytrzymanie za szyję i ramię, wykręcanie do tyłu rąk, grożąc zabójstwem, zaklejenie oczu taśmą samoprzylepną, skrępowanie taśmą samoprzylepną rąk, pozbawił go wolności, wywiózł z miejsca dokonania rozboju, przetrzymywał w okolicach miejscowości P. gmina M., a następnie po skrępowaniu drutem nóg, pozostawił w tym miejscu, w wyniku czego zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki I. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) o wartości 60.000 Euro, stanowiącej równowartość 294.360 złotych, na szkodę (...) z siedzibą w R. wraz z ładunkiem w postaci wyposażenia łazienek marki J. D. o wartości 69.306,17 Euro, stanowiącej równowartość 340.016,07 złotych, na szkodę (...) z siedzibą w M., oraz pieniądze w kwocie 1.000 Euro, stanowiącej równowartość 4.906 złotych, na szkodę (...) z siedzibą w R. oraz pieniądze w kwocie 80 Euro, stanowiącej równowartość 392,48 złotych, i 50 złotych na szkodę V. B., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

3). uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 12 (dwunastym) za winnego tego, że w dniu 5 kwietnia 2004 roku w C. koło W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło

dochodu, podając się za funkcjonariusza Policji i posługując akcesoriami policyjnymi, dokonał rozboju na osobie V. K. w ten sposób, że pod pozorem kontroli drogowej zatrzymał kierowany przez V. K. ciągnik siodłowy marki M. o nr rej. (...) z naczepą marki W. o nr rej. (...), a następnie używając wobec V. K. przemocy poprzez wepchnięcie do samochodu, przyciśnięcie do siedzenia, przytrzymywanie i skrępowanie taśmą samoprzylepną rąk oraz zaklejenie taśmą oczu, pozbawił go wolności, wywiózł z miejsca dokonania rozboju, przetrzymywał około 3 godzin i pozostawił ze skrępowanymi taśmą samoprzylepną rękoma w zaroślach w okolicy S. gmina L., oraz zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki M. o nr rej. (...) z naczepą W. o nr rej (...) o nieustalonej wartości na szkodę (...) P (...) z siedzibą w R. wraz z ładunkiem w postaci 45 skrzyń z meblami barowymi o wartości 11.996,38 USD, stanowiącej równowartość 46.749,89 złotych, oraz pieniądze w kwocie 500 Euro, 800 rubli i 70 złotych na szkodę V. K., to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

4). ustalił, że czynów opisanych w punktach IV.1), IV.2), i IV.3). oskarżony A. M. (1) dopuścił się działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i za każdy z tych występków na podstawie powołanych wyżej przepisów skazał go, zaś za wszystkie te czyny na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. orzekł wobec niego jedną karę 5 (pięć) lat pozbawienia wolności,

V. uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie 13 (trzynastym) za winnego tego, że w dniu 27 kwietnia 2004 roku w okolicach M. powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie T. M. (2) w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem kontroli drogowej zatrzymał kierowany przez T. M. (2) ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą marki (...) o nr rej. (...), a następnie używając wobec niego przemocy poprzez wepchnięcie do samochodu imitującego radiowóz, grożenie przestrzeleniem kolana, skrępowanie mu rąk taśmą samoprzylepną oraz zasłonięcie oczu taśmą samoprzylepną, dociskanie głowy do podłogi pojazdu, pozbawił go wolności, wywiózł z miejsca dokonania rozboju i przetrzymywał w lesie w okolicach miejscowości O. oraz po skrępowaniu mu nóg taśmą samoprzylepną i zdjęciu butów, pozostawił tam skrępowanego, a w wyniku tego zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) o wartości 43.000 złotych z naczepą marki (...) o nr rej. (...) o wartości 6.300 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. wraz z ładunkiem w postaci kontenera wartości 10.000 złotych na szkodę (...), zawierającego ładunek zabawek o wartości 108.550,02 złotych na szkodę (...) sp. z o.o., telefon komórkowy N., torbę turystyczną, kartę telefoniczną, buty, bieliznę, termos i koszule o łącznej wartości 500 złotych na szkodę T. M. (2), to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 227 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, zaś na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

VI. uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie 14 (czternastym) za winnego tego, że w dniu 5 grudnia 2004 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, z popełnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, podając się za funkcjonariusza Policji i posługując akcesoriami policyjnymi, w tym używając kamizelki z napisem „POLICJA”, wtargnął do mieszkania przy ulicy (...), w którym przebywali M. i M. C. (1), a następnie używając wobec nich przemocy polegającej na przytrzymywaniu M. C. (2) za głowę, zaciągnięciu do pomieszczenia kuchni, przewróceniu jej na podłogę, biciu oraz zaklejeniu jej ust taśmą samoprzylepną oraz skrępowaniu taśmą samoprzylepną rąk i nóg, a także zasłonięciu M. C. (1) ręką oczu, zaklejeniu mu ust i oczu taśmą samoprzylepną oraz skrępowaniu taśmą samoprzylepną rąk i nóg, oraz grożąc obcięciem palców jego żonie, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 5.000 złotych i 16.000 dolarów amerykańskich, stanowiące równowartość 49.654,40 złotych, na szkodę M. i M. C. (1), to jest popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, zaś na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

VII. uznał oskarżonego A. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie 15 (piętnastym) za winnego tego, że w dniu 11 maja 2005 roku w C. powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu

popelnianie przestępstw, z popelnienia przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał rozboju na osobie S. L. w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Policji, pod pozorem kontroli drogowej, zatrzymał kierowany przez S. L. ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...), a następnie używając wobec niego przemocy poprzez przytrzymanie za głowę i ręce, skrupowanie rąk plastikową opaską samozaciskową, zasłonięcie oczu, pozbawił go wolności, wywiózł z miejsca dokonania rozboju, przetrzymywał do godzin wieczornych w lesie, gdzie skrupował mu ponownie ręce, a także nogi taśmą samoprzylepną, po czym skrupowanego pozostawił w okolicach miejscowości B., w wyniku czego zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) o wartości 100.000 Euro na szkodę (...) z siedzibą w W. wraz z ładunkiem w postaci: części zamiennych do traktora o wartości 3.247,58 Euro na szkodę (...) w W., farby do druku na szkodę (...) w W. o wartości 2.319,56 Euro, płynu do chłodnic o wartości 15.443,90 Euro na szkodę (...) w K., papieru w paletach na szkodę (...) w M. o wartości 16.800 USD, tkanin o wartości 1.235,04 Euro na szkodę (...) w W., trąb powietrznych o wartości 2.478,34 Euro na szkodę (...) w W., części samochodowych o wartości 2.127,74 Euro na szkodę (...) w W., oraz dwa telefony komórkowe model N. (...) i (...), telewizor, komputer i lodówkę o łącznej wartości około 2.000 złotych oraz pieniądze w kwocie 180 złotych i 1.000 euro na szkodę S. L., to jest popelnienia występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 227 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, zaś na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 91 § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. za zbiegające się ciągi przestępstw i przestępstwa orzekł wobec oskarżonego karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności,

A nadto, orzekł o dowodach rzeczowych, wynagrodzeniu obrońcy oraz kosztach sądowych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego, wnosząc o zmianę orzeczenia poprzez uniewinnienie A. M. (1) ewentualnie uchylenie wyroku i ponowne rozpoznanie sprawy przez Sąd I instancji.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

* obrazę przepisów prawa materialnego (art. 258 § 1 k.k.) poprzez jego błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie. Zdaniem obrońcy materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej.

* obrazę przepisów postępowania poprzez:

- przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, czego konsekwencją było przyjęcie, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 258 § 1 k.k.), i że wszystkich zarzucanych mu czynów dokonał działając w takiej grupie;

- oddalenie wniosków dowodowych:

* o powołanie innego biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii na okoliczność doznanych przez oskarżonego A. M. (1) obrażeń z powodu skręcenia kolana w 2002 r. i rozerwania łydki w 2003 r. oraz ustalenia czy doznanie tych urazów mogło wpłynąć na jego sprawność fizyczną i przez jaki czas;

* o przesłuchanie w charakterze świadków M. C. (3) i T. W.;

- lakoniczną ocenę zeznań świadków D. W. i A. W.

W uzasadnieniu obrońca podniósł, iż Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzeczał on swemu udziałowi w grupie przestępczej, stwierdzając jedynie, iż przeczy temu zebrany materiał dowodowy. Sąd

winien był – w ocenie skarżącego - rozważyć, czy zachowanie oskarżonego nie stanowiło jedynie współdziałania z grupą, a nie udziału w niej. obrońca powołał się na zeznania A. W., który twierdził, że nie było żadnej struktury organizacyjnej, hierarchii ani stałego składu, a osoby biorące udział w napadzie były wybierane tuż przed jego dokonaniem. Ponadto, skarżący wskazał, iż Sąd dokonał swobodnej oceny materiału dowodowego nie dostrzegając, iż jedynymi dowodami sprawstwa oskarżonego były zeznania D. W. i A. W., którzy mieli interes w złożeniu zeznań obciążających albowiem obaj – jako uprzednio współoskarżeni - korzystali z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. obrońca dostrzegł, że mimo upływu długiego czasu od popełnienia zarzucanych czynów, ich ilości i podobieństwa do siebie, świadkowie bardzo precyzyjnie podawali szczegóły popełnianych przestępstw, co winno budzić wątpliwości. Skarżący podniósł też, że Sąd nie wyjaśnił wątpliwości związanych z wiarygodnością świadków m.in. A. W. zeznał, że w czasie napadu na (...) w dniu 15 lutego 2004 roku, stał na rondzie w S., przy ul. (...), podczas gdy w tym miejscu w ogóle nie było ronda. Ponadto, A. W. po opisaniu jednego z napadów, przyznał, że się pomylił, co winno zrodzić wątpliwości, czy aby w innych kwestiach się nie myli. Zdaniem skarżącego Sąd nie rozważył okoliczności, iż A. W. złożył obciążające oskarżonego zeznania dopiero po półtorarocznym pobycie w areszcie, natomiast uprzednio dwukrotnie przesłuchiwany, nie przyznawał się do winy. Podobne zastrzeżenia obrońca złożył w odniesieniu do oceny zeznań świadka D. W., wskazując, że świadek ten w innych postępowaniach składał odmienne zeznania niż w toku niniejszej sprawy np. w postępowaniu (...) w 2010 roku zeznał, że nic nie wie o przestępczej działalności T. M. (1), a w niniejszej sprawie opisał napady dokonywane przez A. M. (1) właśnie z T. M. (1).

skarżący zakwestionował także okazanie i rozpoznanie A. M. (1) przez świadków, podnosząc, iż na zdjęciu oskarżony miał 10 lat mniej niż w okresie, gdy świadkowie go poznali. obrońca wskazał też, że oskarżony choruje na astygmatyzm i na stałe nosi okulary. Tymczasem na okazywanych zdjęciach okularów nie miał, a nadto, żaden ze świadków ani pokrzywdzonych nie wspominał o okularach. Ta okoliczność, w ocenie apelującego, nasuwa wątpliwość, czy oskarżony brał udział w przypisywanych mu przestępstwach, skoro żaden ze świadków nie zapamiętał nikogo w okularach, a bez nich A. M. (1) nie byłby w stanie uczestniczyć w napadach.

Kolejną okolicznością związaną ze zdrowiem oskarżonego, którą obrońca podniósł, jako nasuwającą wątpliwość co do udziału A. M. (1) w przestępstwach, jest uraz kolana. skarżący wskazał, że 26 sierpnia 2002 roku oskarżony doznał skręcenie kolana, a zatem nie mógł brać udziału w napadach w dniach 12, 25-26 września 2002 roku, gdyż nie był w stanie swobodnie się poruszać. Zdaniem obrońcy pobyt w szpitalu w okresie od 16 do 30 października 2003 roku z powodu urazu nogi wykluczał możliwość popełniania przestępstw w lutym i kwietniu 2004 roku ponieważ do połowy 2004 r. oskarżony zmuszony był chodzić o kulach.

Wobec powyższych wątpliwości, obrońca wskazał, iż Sąd niezasadnie oddalił jego wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii oraz wezwanie na rozprawę w celu wydania opinii uzupełniającej, biegłego z zakresu medycyny sądowej. skarżący uznał, iż pisemna opinia jest niepełna: nie wiadomo, na jakiej podstawie biegły uznał, że oskarżony mimo urazu kolana mógł po kilku dniach biegać, ani na jakiej podstawie uznał, iż poruszanie się o kulach było jedynie zaleceniem dla pacjenta.

skarżący zarzucił także Sądowi I instancji, iż oddalając wniosek o przesłuchanie świadków T. W. i M. C. (3), uniemożliwił oskarżonemu zadawanie pytań świadkom, choć zaliczył w poczet materiału dowodowego protokół z eksperymentu procesowego w czasie którego składali oni dodatkowe zeznania.

Również oskarżony A. M. (1) przesłał do Sądu pismo zatytułowane „apelacja”, jednakże mając na względzie jego treść (niemal tożsamą z apelacją obrońcy) Sąd potraktował pismo jako uzupełnienie apelacji obrońcy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zaskarżony wyrok nie podlegał uchyleniu ani zmianie, a przytoczone przez skarżącego argumenty, okazały się - w wyniku przeprowadzonej kontroli instancyjnej zapadłego rozstrzygnięcia - bezzasadne.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest słuszny tylko wówczas, gdy skarżący przytoczy okoliczności wskazujące, że Sąd I instancji dokonał tych ustaleń pomijając istotne dowody, ignorując

powszechnie akceptowaną wiedzę, czy doświadczenie życiowe, a zasadność dokonanych ocen i wniosków nie odpowiada zasadom logicznego rozumowania. Autor apelacji takich okoliczności nie przedstawił.

W szczególności nie sposób uznać zasadności zarzutów obrońcy kwestionujących udział oskarżonego w grupie przestępczej. Wywód skarżącego dotyczący zasad funkcjonowania grupy, jej hierarchicznej struktury, podziału zadań, świadomości przynależności do grupy znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu Sądu I Instancji. Sąd Okręgowy dokonał szczegółowej analizy zgromadzonych dowodów, a następnie wskazał z jakich powodów uznał działalność A. M. (1) za popełnioną w ramach zorganizowanej grupy. Po pierwsze, okoliczność ta została już prawomocnie wykazana – wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 lipca 2009 roku w sprawie (...)– A. M. (1) został skazany za udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od lutego 2002 roku do sierpnia 2003 roku. Po wtóre, jak wynika z zeznań innych osób uczestniczących w tej grupie (A. W., D. W., R. C.), po jej rozbitciu pozostali na wolności jej członkowie – m.in. A. M. (1) - kontynuowali działalność przestępczą o tożsamym charakterze (głównie napady na TIR-y) również w zorganizowanej strukturze. Korzystali ze sprawdzonych już metod, wykorzystywali te same „dziuple” dla ukrycia towaru. Osoby uczestniczące w napadach nie były zbiorem przypadkowych sprawców, którzy podejmowali ad hoc decyzje o udziale w przestępstwie. Były to osoby znające się już z okresu poprzedniej działalności grupy, a A. W. choć nie był formalnym przywódcą, miał silną i znaczącą pozycję – to on sprzedawał towar paserom, przekazywał innym członkom uzyskane z tego tytułu pieniądze, zbierał informacje o kolejnych samochodach ciężarowych z atrakcyjnym towarem. Choć istotnie – jak wskazał Sąd Okręgowy – struktura grupy była bardziej pozioma niż pionowa, nie przekreśla to przyjęcia, iż działalność przestępcza była prowadzona w ramach zorganizowanej grupy, a nie współsprawstwa. Decydujące znaczenie ma bowiem istnienie stałego grona członków struktury, ustalenie akceptowanych przez wszystkich reguł, a także i to, że osoby uczestniczące w grupie nie nawiązały kontaktu w celu popełnienia jednego czy dwóch przestępstw, ale kontynuowały poprzednią działalność, z góry zakładając systematyczne popełnianie wielu przestępstw. Struktura organizacyjna grupy, która odróżnia ją od współsprawstwa, przejawia się w pewnej trwałości, planowaniu przestępstw, podziale ról, skoordynowanym sposobie działania. Wszystkie te elementy – co dokładnie opisał Sąd Okręgowy - realizowała struktura, do której należał A. M. (1).

Podkreślić przy tym należy, że obciążające oskarżonego zeznania świadków - członków tej grupy przestępczej, zostały uznane przez Sąd I instancji za wiarygodne – po szczegółowej analizie, konfrontacji z innymi dowodami i przy dużej ostrożności, wynikającej z faktu, iż osoby składały wyjaśnienia licząc na nadzwyczajne złagodzenie kary. Przede wszystkim należy zauważyć, że A. W. sam brał udział w przestępstwach o których zeznawał w niniejszej sprawie, przy czym swój udział opisywał w sposób szczegółowy, nie pomijając lub umniejszając swojej roli, a przedstawiane przez niego okoliczności zostały pozytywnie zweryfikowane innymi dowodami m.in. zeznaniami pokrzywdzonych i osób, które odpowiadały za paserstwo. Oczywistym jest, że sama okoliczność korzystania przez świadka z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary nie powoduje utraty wiarygodności. Ocenie Sądu podlega bowiem zarówno treść samych zeznań (ich konfrontacja z innymi dowodami, logiczność, konsekwencja), jak również postawa świadka – oskarżonego w odniesieniu do własnych czynów, a także stanowisko wobec pojawiających się wątpliwości. Wskazać należy, że A. W. pewne informacje prostował, sygnalizował też brak pewności co do niektórych okoliczności, doprecyzowywał zeznania. Powyższe – jak słusznie ocenił Sąd I instancji – świadczy o rozwadze i odpowiedzialności za składane zeznania. A. W. nie pomawiał na oślep wszystkich o wszystko, ale wskazywał konkretne osoby, daty i zdarzenia. Oczywiście jest również w tej sytuacji możliwość pojawienia się drobnych rozbieżności, aczkolwiek muszą one być oceniane w kontekście całości zeznań świadka, a nie jako jednostkowy przypadek, wyrwany z całości. Nie można w oparciu o jeden niezgadający się (i niezbyt istotny) szczegół zbudować całej tezy o niewiarygodności świadka. Istotnym także pozostaje, iż A. W. został już za opisane czyny skazany i odbył karę, a zatem w niniejszym postępowaniu, nie miał żadnego interesu w podtrzymywaniu twierdzeń obciążających oskarżonego. Niczego w zamian bowiem nie mógł już uzyskać ani też niczego stracić. Ponadto, wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Okręgowy wskazał również przyczyny, dla których uznał za wiarygodne zeznania D. W. (k.64 uzasadnienia) oraz R. C. (k. 64-65 uzasadnienia). Jako niezasadny należało ocenić zarzut obrońcy kwestionujący rozpoznanie oskarżonego przez R. C. z uwagi na astygmatyzm i noszenie okularów. Podkreślić należy, że A. M. (1) został już prawomocnie skazany za część przestępstw popełnionych w 2003 roku, o udziale w których zeznawał również R. C. i kwestia wady wzroku nie stanowiła

okoliczności wpływającej na odpowiedzialność oskarżonego. A. M. (1) jako osobę o pseudonimie (...) rozpoznał nie tylko R. C.. Wskazali go również: A. W. i D. W.. Zupełnie zaś na marginesie należy wskazać, że po pierwsze wady wzroku mogą być korygowane nie tylko przy pomocy okularów, ale także soczewek kontaktowych, a po wtóre przytoczona przez obrońcę definicja astygmatyzmu i sposobu widzenia przez osoby dotknięte tym schorzeniem, w żaden sposób nie przenosi się na indywidualny przypadek oskarżonego. Astygmatyzm bowiem, jak każda choroba może dawać silniejsze lub słabsze objawy i nie można wykluczyć, by tego rodzaju wada czyniła niemożliwym funkcjonowanie bez szkieł optycznych.

Również podnoszony przez skarżącego zarzut skrzywienie kolana oraz urazu nogi i pobytu w szpitalu, które miały podważać prawdopodobieństwo udziału oskarżonego w przestępstwach popełnianych we wrześniu 2002 roku oraz w lutym i kwietniu 2004 roku, nie został przez Sąd Apelacyjny uwzględniony, aczkolwiek w toku postępowania drugoinstancyjnego uzupełniono materiał dowodowy w tym zakresie.

Podkreślić przy tym należy, że oskarżony A. M. (1) w toku postępowania (...) toczącego się przed Sądem Okręgowym w P. podnosił już kwestię dotyczącą urazu nogi. Sąd jednakże w prawomocnym orzeczeniu uznał, że okoliczność ta nie miała istotnego wpływu na możliwość popełnienia przestępstw i skazał oskarżonego za czyny popełnione w 2003 roku.

Na wstępie należy podkreślić, że Sąd Apelacyjny – podobnie jak Sąd Okręgowy – stoi na stanowisku, iż oceny dokumentacji medycznej i w oparciu o nią stanu zdrowia oskarżonego – mógł w sposób rzetelny i kompetentny dokonać biegły z zakresu medycyny sądowej. Nie było bowiem najmniejszych powodów by kwestionować wiedzę, umiejętności czy doświadczenie lekarskie biegłego. Również skarżący nie wykazał takich powodów, a oświadczenia oskarżonego podczas procesu, iż biegły J. K. jest „niekompetentny”, a jego opinia „kłamliwa” pozostają całkowicie gołosłownymi. Nie sposób bowiem zarzucić biegłemu brak kompetencji jedynie z tego powodu, że wnioski z jego opinii nie zadawałają oskarżonego. Jednocześnie podkreślić też należy, że ze względu na upływ czasu, chodziło wyłącznie o ocenę dokumentów, a nie zbadanie oskarżonego. Wbrew zarzutom apelującego, ocena stanu zdrowia A. M. (1) w oparciu o bezpośrednie badanie, była - w dacie przeprowadzania dowodu - pozbawiona sensu, albowiem oskarżony doznał kwestionowanych urazów 10 lat wcześniej. Sąd Apelacyjny w tym zakresie podtrzymał stanowisko Sądu I instancji, uznając je za logiczne i uzasadnione.

Ze zgromadzonej w toku postępowania dowodowej dokumentacji medycznej wynika, że w dniu 27 sierpnia 2002 roku A. M. (1) udzielono pomocy na oddziale ratunkowym w szpitalu w S.. Biegły wskazał w opinii pisemnej, że rozpoznano „skrzywienie lewego kolana”, przy czym zarówno opis schorzenia, jak i zastosowane leczenie wskazują, iż uraz był powierzchowny i umożliwiał chodzenie, a nawet bieganie już po kilka dniach. Z kolei analiza dokumentacji medycznej pobytu oskarżonego w szpitalu w P. (od 16 do 31 października 2003 r.) doprowadziła biegłego do wniosku, że uraz dotyczył wyłącznie skóry podudzia, a nie mięśni czy aparatu stawowego nogi. Proces gojenia rany mógł trwać kilka tygodni, ale nie uniemożliwiało to poruszania się czy biegania. Zalecenie poruszania się przy pomocy kuli nie było bezwzględny nakazem.

Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe wzywając biegłego J. K. na rozprawę w celu złożenia ustnej opinii uzupełniającej. Wątpliwości dotyczyły m.in. kwestii, w których biegły w opinii pisemnej sygnalizował, że nie wszystkie słowa w dokumentach medycznych mógł odczytać. J. K. wskazał jednak, że jego wątpliwości dotyczyły pojedynczych zwrotów, które nie miały istotnego znaczenia ani dla samej diagnozy ani dla jej oceny przez biegłego. Dlatego w pełni podtrzymał swoje stanowisko zawarte w pisemnej opinii. Podniósł również, iż korzystanie z opaski ortopedycznej nie powoduje zaburzeń w funkcjonowaniu stawu kolanowego, a nadto wskazał, że z dokumentów wynika, iż oskarżonemu do stawu wstrzyknięto lidokainę, czyli środek znieczulający, który powoduje, że przez kilka dni pacjent nie odczuwa dolegliwości związanych z urazem. Biegły podkreślił też, że kule ortopedyczne to środek asekuracyjny, a nie leczniczy.

W ten sposób uzupełniona opinia biegłego, zasługuje - w ocenie Sądu Apelacyjnego - na aprobatę. Jak już wyżej wskazano, brak jest podstaw, by kwestionować wiedzę i umiejętności lekarskie biegłego, a wydana przez niego opinia jest jasna, pełna i w sposób wyczerpujący wyjaśnia kwestie rozważane przez Sąd.

W konsekwencji należy zatem uznać, iż nie ma podstaw do zmiany rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego również w tym zakresie. Sąd ten bowiem prawidłowo uznał, że stan zdrowia oskarżonego nie był przeszkodą, uniemożliwiającą lub nawet utrudniającą popełnienie zarzuconych mu przestępstw. W tym zakresie nie było wątpliwości, które należałoby rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. A. M. (1) doznał skręcenia kolana w dniu 26 sierpnia 2002 roku, a kwestionowane przez obrońcę przestępstwa zostały popełnione 12 i 25 września, a więc ponad dwa i trzy tygodnie później. Z opinii biegłego wynika, iż z uwagi na zastosowanie znieczulającej lidokainy, A. M. (1) właściwie od razu mógł swobodnie poruszać się nie odczuwając żadnych dolegliwości. Również pobyt w szpitalu w październiku 2003 roku nie mógł wykluczyć ani poddać w wątpliwość udziału oskarżonego w przestępstwach popełnionych cztery miesiące, a nawet pół roku później. Biegły bowiem jednoznacznie wskazał, że gojenie się rany skóry mogło trwać kilka tygodni, natomiast uraz nie dotyczył mięśni ani stawów, zatem nie stanowił przeszkody w poruszaniu się.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że podnoszona przez skarżącego konieczność kompleksowej oceny stanu zdrowia oskarżonego po doznanych urazach przez lekarza specjalistę z zakresu ortopedii, była nieuzasadniona także z tego powodu, że materiał dowodowy w tym zakresie w żaden sposób nie mógł już zostać poszerzony. Ze względu na upływ czasu badanie oskarżonego nie miałoby sensu, a dokumentacja medyczna – dosyć skąpa – jak wskazał biegły J. K.- również przecież nie mogłaby zostać po tak długim czasie rozszerzona czy uzupełniona.

Nie zasługiwał na uwzględnienie również zarzut kwestionujący oddalenie przez Sąd Okręgowy wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadków M. C. (3) i T. W.. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy wyjaśnienia składane przez wymienione osoby w toku eksperymentu procesowego – nie miały istotnego wpływu na ustalenie stanu faktycznego, co znalazło potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku, gdzie Sąd I instancji nie dokonywał oceny zeznań wymienionych świadków ani nie powołał tych dowodów ustalając stan faktyczny. Powyższe oznacza, iż istotnie – tak jak wskazał Sąd w uzasadnieniu postanowienia oddalającego wnioski obrońcy – uznał dowody te za nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy. Wskazać również należy, iż zarówno oskarżony jak i jego obrońca w toku postępowania mogą zapoznawać się z aktami sprawy (w tym również protokołami eksperymentów procesowych) i składać w odniesieniu do tych dowodów oświadczenia, oceniać je i kwestionować. Nie sposób zatem w tym wypadku uznać, iż prawo oskarżonego do obrony, zostało naruszone.

Konkludując, w ocenie Sądu Apelacyjnego, dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów została przeprowadzona w sposób szczegółowy i z uwzględnieniem zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy precyzyjnie wskazał jakie okoliczności uznał za udowodnione, a także które ze zgromadzonych dowodów i z jakiego powodu uznał za wiarygodne, a którym tej wiarygodności odmówił. Tok rozumowania Sądu Okręgowego przedstawiony w pisemnych motywach wyroku jest czytelny i poprawny logicznie, zaś wywiedzione ostatecznie wnioski oparte zostały w całości na wynikających z materiału dowodowego przesłankach.

Powyższe prowadzi do wniosku, że ocena dokonana przez Sąd Okręgowy jest oceną prawidłową, nie nosi cech dowolności i jako taka pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. A zatem zarzuty podniesione w środku odwoławczym, nie mogły być podstawą do wzruszenia prawidłowego, w ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.), Sąd Apelacyjny zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego adw. J. C. kwotę 738 zł., tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji.

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd, biorąc pod uwagę wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności i sytuację majątkową oskarżonego, zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.